

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.003/2026/2.
A tanács tagjai:	Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke Dr. Dobó Viola előadó bíró Dr. Balogh Zsolt bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Az I. rendű felperes:	Felperes1 Cím3
Az I. rendű felperes képviselője:	Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd Cím5
A II. rendű felperes:	Felperes2 Cím3
A II. rendű felperes képviselője:	Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd Cím5
Az alperes:	Somogy Vármegyei Kormányhivatal Városi1 Járási Hivatal

Cím2

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács-Tátrai Szilvia kamarai jogtanácsos

Cím6

A per tárgya:
jogvita

oltási kötelezettséggel kapcsolatos közigazgatási

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. rendű felperes

A felülvizsgálni kért határozat:
ítélete

a Pécsi Törvényszék 6.K.700.981/2025/5. számú

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kiskorú I. rendű felperesnek a 2023/2024-es tanévben életkora alapján kötelezővé vált a Hepatitis B elleni védőoltás beadása iskolai kampányoltás keretében. Az I. rendű felperes törvényes képviselője (a továbbiakban: II. rendű felperes) jelezte, hogy nem járul hozzá az oltás beadásához, ha az jelenléte nélkül történik, emiatt az oltás beadása elmaradt.

[2] A II. rendű felperes az iskolaorvostól és az oltási tanácsadótól is a Hepatitis B oltás alóli végleges mentesítéshez szükséges szakvélemény megadását kérte. Az iskolaorvos a 2023. november 14-ei válaszelevelében jelezte, hogy a mentességhez szakorvosi ajánlás szükséges. A védőnő további három alkalommal küldött oltási felhívást a II. rendű felperesnek. Mivel egyik oltási időpontban sem jelentek meg ezért 2023. november 22. napján jelzéssel élt a népegészségügyi hatáskörében eljáró Somogy Vármegyei Kormányhivatal Városi1 Járási Hivatal (a továbbiakban: alperes) felé.

[3] 2023. december 15. napján a II. rendű felperes a Hepatitis B elleni kampányoltások alóli végleges mentesítést, az eljárás felfüggesztését, a kényszeroltással kapcsolatos szankció alkalmazásának mellőzését, valamint a hamis Engerix-B oltóanyag forgalomból történő kivonását kérte az alperestől.

[4] Az alperes a 2024. február 23. napján kelt SO-04/NEO/218-3/2024. iktatószámú végzésével (a továbbiakban: visszautasító végzés) az életkorhoz kötött kötelező védőoltások alóli mentesítése ügyében előterjesztett I. rendű felperesi kérelmet visszautasította. A visszautasító végzés ellen az I. rendű felperes 2024. április 5. napján kereseti kérelmet terjesztett elő. A kereseti kérelem alapján 2024. június 25. napján 6.K.700.584/2024. szám alatt közigazgatási per indult a Pécsi Törvényszéken.

[5] Az alperes a 2024. május 31. napján kelt SO-04/NEO/00433-5/2024. iktatószámú határozatában a II. rendű felperessel szemben a jogszabály által kötelezővé tett védőoltás megtagadása miatt 300.000, - (háromszázezer) forint összegű egészségügyi bírságot szabott ki, és azzal egyidejűleg kötelezte az elmaradt védőoltások azonnali beadatására. Az alperes döntését az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ehitv.) 13/A § (1) bekezdés h) pontjára, 13/A. § (5) bekezdésére, továbbá a bírság vonatkozásában a 13/B. § (2) bekezdésére alapította.

A felperesek keresetlevele

[6] A felperesek keresetet terjesztettek elő, amelyben elsődlegesen a támadott határozat megváltoztatását, az egészségügyi bírság és az elmaradt oltás beadására kötelezés mellőzését, illetve az eljárás megszüntetését indítványozták az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (4) bekezdése alapján. Másodlagosan az alperesi határozat megsemmisítését, harmadlagosan annak hatályon kívül helyezését kérték.

[7] A felperesek a keresetlevelükben előadták többek között, hogy annak ellenére hozta meg az alperes a határozatot, hogy az I. rendű felperes a vitatott oltás alóli mentesség megadása iránt kérelmet terjesztett elő a hatóságnál, amelyet az alperes jogellenesen elutasított, ezért annak bírósági felülvizsgálatát kezdeményezték. Az alperes e keresetlevelet rosszhiszeműen nem továbbította a bírósághoz. Emellett arra is hivatkoztak, hogy a szakvélemény beszerzése érdekében peres eljárás van folyamatban a polgári bíróság előtt. A kereseti kérelmük jogi indokolását az Eütv. 58. § (4) bekezdésére alapították, amely szerint nincs helye kényszeroltás elrendelésének mindaddig, amíg oltás alóli mentesítési eljárás van folyamatban.

[8] A felperesek továbbá az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján indítványozták az Eütv. 58. §-a, továbbá a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről rendelkező 18/1998. (VI.3.) NM rendelet (a továbbiakban NM rendelet) kötelező oltások rendszerére vonatkozó részei alaptörvény-ellenességének vizsgálatát.

Álláspontjuk szerint a kötelező védőoltások rendszere sérti az embereknek, így az I. rendű felperesnek Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikke szerinti élethez fűződő jogát.

A jogerős ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Indokolásában elsősorban azt vizsgálta, hogy a mentesülési eljárás mikor zárult le. Megállapította, hogy az I. rendű felperes által első alkalommal, 2024. február 19. napján előterjesztett az oltás beadása alóli mentesítési kérelmet az alperes visszautasította, a mentesítési eljárás 2024. március 11. napján, a szabályszerű kézbesítéssel véglegesen lezárult. Attól függetlenül tehát, hogy az I. rendű felperes a végzés ellen 2024. április 5. napján kereseti kérelemmel élt, az alperes jogszerűen hozhatta meg 2024. május 31. napján a bírságoló és az oltás beadatására kötelező határozatot. Mindezt nem befolyásolja a mentesítési tárgyú közigazgatási per megindítása, továbbá az sem, hogy a keresetlevél és az iratok a törvényi határidőn túl kerültek felterjesztésre a bíróságra.

[10] A bíróság a felperesek kérelmére elrendelte a keresetlevél benyújtásának teljes halasztó hatályát, majd az első három mentesítési per jogerős lezárásáig a peres eljárást felfüggesztette, míg a negyedik mentesítési per jogerős lezárását követően rendelte el jelen peres eljárás folytatását.

[11] A bíróság utalt arra is, hogy az első mentesítési tárgyú per lezárását követően az I. rendű felperes azonnal megindította a következő mentesítési eljárást, majd azt követően további két mentesítési tárgyú kérelmet terjesztett elő közvetlenül azután, hogy az adott alperesi döntés meghozatalra került. Az I. rendű felperes valamennyi esetben megindította a közigazgatási pert, mindegyik mentesítési tárgyú per jogerősen elbírálásra került. A felpereseket ezért nem érte jogsérelem a kötelezettséget elrendelő határozat meghozatalával.

[12] A bíróság továbbá rámutatott, hogy az Eütv. 3. § b) pontja alapján a kezelőorvos nem kizárólag az oltóorvos, így sem a mentesítési eljárás lezárásának, sem a védőoltás beadásának elrendelésére irányuló eljárás lezárásának nem előkérdése az iskolaorvossal és az oltási tanácsadóval szemben indított polgári peres eljárás jogerős befejezése. Az I. rendű felperes egyik mentesítési eljárásban sem tudott az Eütv. 58. §-ának megfelelő, a mentesítést megalapozó kezelőorvosi/szakorvosi véleményt csatolni. Az alperes vitatott határozata e vonatkozásban sem jogsértő.

[13] Kiemelte, hogy a védőoltások rendszere, a védőoltások szükségessége nem képezték az ügy tárgyát, így az ezzel összefüggésben felhozott jogszabályi rendelkezések, kiemelten az Alaptörvény megsértését, a hivatkozott 39/2007 (VI.20.), valamint a 3080/2019 (IV.17.) AB döntésekkel való összhangot a bíróság érdemben nem vizsgálta. A bíróság elutasította az Abtv. 25. §-a szerinti egyedi normakontroll kezdeményezésére vonatkozó felperesi indítványt is azzal az indokkal, hogy nem az életkorhoz fűződő kötelező védőoltások rendszerét és szükségességét kellett vizsgálnia a perben, hanem a bírságoló és kötelezést elrendelő határozat jogszerűségét, amely során alkotmányossági aggályok nem merültek fel.

A felülvizsgálati kérelem

[14] Az I. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet ellen, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte (lényegében a közigazgatási cselekményre kiterjedő hatállyal) az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésével.

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében kiemelte, „a mentesítési eljárás értelmezése és a gyermek életéhez, testi integritásához fűződő alkotmányos jogok érvényesülése nem egyszerű eljárási kérdés, hanem olyan jogértelmezési probléma, amely egész Magyarországon hatással van a gyermekek alapjogi helyzetére”.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében arra utalt, hogy a befogadás indokolt, tekintve, hogy az elsőfokú bíróság teljesen mellőzte a mentesítési eljárás érdemi vizsgálatát. A döntés kizárólag formai szempontokra épült, így sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, különösen azáltal, hogy a gyermek életét és testi épségét érintő jogkérdést a bíróság hiánypótlási kérdéssé egyszerűsítette, kiüresítve ezzel a mentesítési jogorvoslat lényegét. A felperes ezzel összefüggésben hivatkozott arra is, hogy ismeri a Kúria korábbi döntéseit és álláspontja szerint azok „a mentesítési ügyekben egy hosszú ideje fennálló, de súlyosan hibás gyakorlatot követnek. Ugyanakkor az állandó gyakorlat önmagában nem relativizálhatja az Alaptörvényből fakadó alapjogokat”. A jelen ügyben „a Kúria nem hivatkozhat a korábbi gyakorlatra a befogadás megtagadása érdekében, mert éppen e gyakorlat vezetett oda, hogy a gyermek élethez és emberi méltóságához való joga érdemben vizsgálat nélkül maradt”.

[18] Az ügy érdemében előadta, hogy a törvényszék az Eütv. 58. § (4) bekezdését félreértelmezve arra az álláspontra jutott, hogy a mentesítési eljárás a visszautasító végzés közlésével „véglegesen lezárult”, noha a törvény a „véglegességet” nem a hatósági közléshez, hanem ahhoz köti, hogy a döntés már nem támadható bíróság előtt. Ezzel az ítélet sérti az Eütv. 58. § (4) bekezdését és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jogot, hiszen a bíróság olyan oltás végrehajtását tette lehetővé, amelynek jogi akadálya fennállt.

[19] Előadta, az ítélet azért is jogszabálysértő, mert olyan formai követelményt állított fel a kezelőorvosi szakvéleményre, amely nem szerepel az Eütv. 58. § (3) bekezdésében. A jogszabály nem határozza meg milyen szakterületű orvos adhat szakvéleményt, és azt sem, hogy a szakvélemény hiánya esetén a mentesítési eljárást figyelmen kívül lehet hagyni. A bíróság ezzel olyan tartalmi feltételt iktatott be, amely ellentétes az Ákr. 1. § (2) bekezdésével és az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljárási követelménnyel.

[20] Sétrelmezte, hogy a törvényszék kifejezetten kizártá az élethez és emberi méltósághoz való alapjogok vizsgálatát arra hivatkozva, hogy „nem képezik a per tárgyát”. Ez a megállapítás az Alaptörvény II. cikkével ellentétes, mert az élethez való jog abszolút, és nem mellőzhető formai okokra hivatkozva, különösen nem olyan ügyben, ahol az állam egy gyermek testében visszafordíthatatlan orvosi beavatkozást kíván végrehajtani.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra figyelemmel – nincs törvényes lehetőség.

[22] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] A Kp. 2025. augusztus 19-től hatályos 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelöni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. E rendelkezés alapján a felülvizsgálatot kérőnek annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy a hivatkozott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Ellenkező esetben a kérelmező szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.V.37.035/2022/2., Kfv.V.37.065/2022/2., Kfv.VII.37.687/2023/4.).

[24] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében megjelölt okokat, az I. rendű felperes előadását, de a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását egyik ok alapján sem látta indokoltnak a következőkre figyelemmel.

[25] Elsősorban hangsúlyozza, hogy a befogadásról szóló döntés azt célozza, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálásában is elláthasson jogegységi funkciót. Erre is tekintettel kiemelendő, hogy a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a támadott bírói határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[26] A Kúria rámutat, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti társadalmi jelentőségre alapozott ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Ez a befogadási ok tehát feltételezi, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakoroljon, akár áttételesen is. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. (Kfv.VII.37.666/2023/2.; Kfv.VII.37.717/2023/2.)

[27] A perbeli ügy tárgya ugyan a jogalanyok széles körét érinti, kétséget kizáró módon társadalmi jelentőséggel bír, ugyanakkor az ügy érdemi részét jelentő, a kiskorú gyermekek számára az életkorhoz kötötten kötelezően előírt védőoltásokkal, az ezzel összefüggő mentesítési eljárással kapcsolatos kúriai gyakorlat - ahogyan erre a felülvizsgálati kérelem is hivatkozik - egységes és kiforrott, melyek közül több vizsgálta a mentesítési eljárás és az oltásra vonatkozó kötelezettség megállapítására irányuló eljárás viszonyát, valamint az ezzel összefüggő bizonyítási kötelezettséget (Kfv.III.38.058/2012/9., Kfv.II.37.080/2016/9., Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.III.37.545/2017/9, Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.II.37.367/2019/10., Kfv.III.37.136/2020/8., Kfv.III.37.136/2020/8., Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.V.37.625/2022/8., Kfv.II.37.780/2022/7., Kfv.VII.37.726/2023/5.).

[28] A Kúria továbbá több határozatában is érintette az életkorhoz kötötten kötelező védőoltásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések és az Alaptörvényben biztosított alapjogok (többek között az élethez, az emberi méltósághoz, a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, testi és lelki egészséghez való jog) kapcsolatát, idézve az Alkotmánybíróság e tárgyban meghozott határozatait (Kfv.III.37.962/2015/5., Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.II.37.374/2017/7., Kfv.I.37.241/2024/7.).

[29] A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A védőoltás elrendelése nem jár alapjogi sérelemmel, mentesülni alóla kizárólag az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglaltak esetén lehet (Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.). A Kúria továbbá értelmezte az Alkotmánybíróság e körben meghozott határozatát is, és annak indokolását figyelembe vette a döntésében foglalt érvelés kifejtésekor (Kfv.IV.37.409/2021/6., Kfv.I.37.241/2024/7.). Az Alkotmánybíróság a 39/2007. (VI. 20.) AB és 3080/2019. (IV. 7.)

AB határozataiban az oltások esetén az alapjogok korlátozhatóságát állapította meg, amely álláspontját legutóbb a 3331/2023. (VI. 21.) AB végzésében is fenntartotta.

[30] Megállapítható, hogy a Kúria által kialakított, az AB határozatokkal összhangban álló bírósági joggyakorlat tehát hosszabb idő óta következetes és egységes. Az I. rendű felperes a fentiek figyelembevételével nem jelölt meg olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amelyről a Kúria még nem foglalt állást. Azon álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság egyes kereseti kérelmeit nem jogszerűen, illetve az alapjogi sérelemre vonatkozó hivatkozását nem bírálta el, az egyedi ügyre tartozó, az adott tényállás alapján vizsgálható kérdés, de nem tekinthető elvi jelentőségűnek.

[31] Az I. rendű felperes által hivatkozott következő befogadási ok, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. Ebben az esetben a befogadást kérőt indokolási kötelezettség terheli a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján, magát a befogadhatóságot is indokolnia kell. Ennek körében azt kell láttatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Indokainak az előadásával olyan módon kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűségével szemben, hogy ez alapján lényegében valószínűsíthető kell legyen a bírósági döntés jogsértő volta, minden további vizsgálat nélkül is (Kfv.VII.37.017/2025/2.). Ezen kötelezettségének az I. rendű felperes a befogadás körében eredményesen nem tett eleget.

[32] A Kúria a fentiek vonatkozásában hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor nem végezheti el a támadott döntés érdemi felülvizsgálatát, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogsértések állítása miatt a következők kiemelését szükségesnek tartja.

[33] Az elsőfokú bíróság a támadott határozatot jogszerűnek találta, az eljárása során értékelésébe vonta egyrészt azt a körülményt, hogy a felperesek mentesítési tárgyú pereket is indítottak, másrészt, hogy ezen perek jogerősen lezárultak, tehát ebben a körben is levezette az ezzel kapcsolatos jogi álláspontját. Ítéleti döntésében megvizsgálta az ügyben előadott kereseti hivatkozásokat, a rendelkezésre álló adatok és tények, körülmények figyelembevételével kialakított jogi álláspontja és következtetései is kiderülnek az indokolásából.

[34] Az a körülmény, hogy a befogadást kérőnek az adott kérdés kapcsán a Kúria által kialakított bírósági joggyakorlattól eltérő jogi álláspontja van, nem alapozhatja meg a kialakult és egységes bírósági gyakorlat esetén a felülvizsgálati kérelem befogadását (Kfv.V.37.605/2025/2.).

[35] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem befogadásának a megjelölt okokból nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[36] *A felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére hivatkozás esetén a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ha a Kúria annak értelmezéséről korábban már állást foglalt.*

Záró rész

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

[38] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[39] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Sugár Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola sk.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt sk.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina sk.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.
bíró